

deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2) og af artikel 15, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 74, s. 1) — metoden for beregning af ydelser — sammenlægning af bidragsperiode tilbagelagt i en anden medlemsstat og bidragsperioder i den pågældende medlemsstat før eller efter tillæg af supplerende perioder, der er foreskrevet i den nationale lovgivning, og som udgør op til en tredjedel af bidragsperioderne

Konklusion

Artikel 45, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, skal fortolkes således, at den kompetente institution i den berørte medlemsstat ved fastlæggelsen af den minimumsforsikringsperiode, der efter national lovgivning skal være tilbagelagt, for at en vandrende arbejdstager kan erhverve ret til en arbejdsophørs-pension, med henblik på at fastsætte den grænse, som ikke-bidragspligtige perioder ikke kan overstige i forhold til bidragsperioder, som fastsat i denne medlemsstats retsforskrifter, skal medregne alle de forsikringsperioder, som er tilbagelagt i løbet af den vandrende arbejdstagers erhvervsaktive liv, herunder dem, der er tilbagelagt i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. marts 2011 — Finanzamt Burgdorf (sag C-497/09), CinemaxX Entertainment GmbH & Co. KG, tidligere Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG (sag C-499/09), Lothar Lohmeyer (sag C-501/09) og Fleischerei Nier GmbH & Co. KG (sag C-502/09) mod Manfred Bog (sag C-497/09), Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (sag C-499/09), Finanzamt Minden (sag C-501/09) og Finanzamt Detmold (sag C-502/09) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-497/09, C-499/09, C-501/09 og C-502/09) ⁽¹⁾

(Afgiftspåligning — moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 5 og 6 — kvalifikation af en handelsmæssig virksomhed som »levering af et gode« eller som »tjenesteydelse« — levering af tilberedte måltider eller levnedsmidler til umiddelbar indtagelse på stedet fra snackboder — levering, i en biograf, af popcorn og tortillachips (»nachos«) til umiddelbar indtagelse på stedet — cateringvirksomhed — bilag H, kategori 1 — fortolkning af begrebet »levnedsmidler«)

(2011/C 130/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Finanzamt Burgdorf (sag C-497/09), CinemaxX Entertainment GmbH & Co. KG, tidligere Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG (sag C-499/09), Lothar Lohmeyer (sag C-501/09) og Fleischerei Nier GmbH & Co. KG (sag C-502/09)

Sagsøgte: Manfred Bog (sag C-497/09), Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (sag C-499/09), Finanzamt Minden (sag C-501/09) og Finanzamt Detmold (sag C-502/09)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 5 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), samt begrebet »levnedsmidler« indeholdt i bilag H til nævnte direktiv — en bestemt handelsmæssig virksomheds sidestilling med »levering af goder« eller en »tjenesteydelse« — salg fra en varevogn af måltider (pølser, pommes frites osv.) til umiddelbar indtagelse

Konklusion

1) Artikel 5 og 6 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således at:

— levering af nytillavede spisevarer eller levnedsmidler til umiddelbar indtagelse på stedet fra snackboder eller i biograffoyerer udgør en levering af goder som omhandlet i nævnte artikel 5, når det fremgår af en kvalitativ undersøgelse af den samlede transaktion, at de tjenesteydelselementer, der går forud for eller følger med leveringen af levnedsmidler, ikke er de væsentligste

— medmindre cateringvirksomheden begrænser sig til at levere standardiserede retter uden yderligere tjenesteydelselementer, eller når andre særlige omstændigheder viser, at leveringen af retterne udgør transaktionens væsentligste element, udgør cateringvirksomhed en tjenesteydelse som omhandlet i nævnte artikel 6.

2) Begrebet »levnedsmidler« i bilag H, kategori 1, til sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 92/111, skal i tilfælde af levering af goder fortolkes således, at det også dækker spisevarer og måltider, der — ved kogning, stegning, bagning eller på anden vis — er tilberedt til umiddelbar indtagelse på stedet.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.